

finister i det hele. Justitsministeren læste lidt op om, hvad Sundhedsstyrelsen mener om dem, og jeg tror, at efterhaanden er blandt alle Læger, der have nogenlunde moderne Anskuelse paa dette Omraade. Meningen den, at dette at være Morfinist er i Virkeligheden en af de største Ulykker, der kunne ramme saavel en Læge som et Menneske i det hele. Der er nogle Morfinister, der kunne holde det gaaende i længere Tid ved at tage ganske smaa Doser Morfin, men for dem, der en Gang ere komne ind paa at bruge de store Doser, er det en grænseløs Ulykke, der næsten altid fører til Ruin. Sundhedsstyrelsen har i den Anledning undersøgt samtlige de Lægers Forhold, om hvem det var kendt, at de havde brugt Morfin. Vi ere komne til det Resultat, at det er gaaet omtrent dem alle saa galt, som det kunde gaa dem. De ere endte som sindssyge og Selvmordere og i Nød og Elendighed. Det er i Virkeligheden gaaet dem langt værre, end om de havde været Alkoholister. Det ender saa at sige altid galt for dem. Naar som helst Finansudvalget eller den højtærede Justitsminister ønsker det, kunne vi give en paa faktiske Oplysninger hvilende Statistik over, hvorledes det er gaaet de morfinistiske Læger her i Landet, som vi kende. Jeg ønsker i høj Grad, at disse Oplysninger skulle være fortrolige — adskillige af disse Folk ere døde o. s. v. —, men hvis det altsaa maatte ønskes, kunne saadanne Oplysninger fremskaffes fra Sundhedsstyrelsen. Saa vil Justitsministeren se, hvor farligt det er at være Morfinist. Det nævnes, at en af de Læger, der have været i høj Grad hengivne til Morfin, har vist sig stærkt lidende af Hallucinationer. Jeg ved ikke, om den højtærede Justitsminister kan tænke sig noget værre, end at en Læge lider af Hallucinationer. Det er dog noget af det uhyggeligste, der vist kan tænkes for de Patienter, der komme til ham, hvis han viser sig at være hallucineret.

Nu hændte der saa det, at Dr. Muus som bekendt blev afskediget, og hele denne Sag kom til Behandling her i Tinget, og saa hændte der endvidere det, at der indkom den nøksom bekendte Klage fra „Hospitalstidende“s Redaktion, der blev omdelt her paa Rigsdagens Bord i sin Tid, og som gik ud paa det, som det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) har skildret saa udførligt, at jeg ikke behøver at komme meget ind derpaa.

Nu siger man, at naar Sundhedsstyrelsen har taget Sagen op med saa stor Energi, er det motiveret af ganske andre

Grunde, end man tidligere har haft i Sundhedsstyrelsen. Dertil vil jeg sige, at det er det absolut ikke, men hvis Sundhedsstyrelsen i denne Sag havde vist en særlig Energi, vilde det neppe være saa underligt. Vi se jo, at den højtærede Justitsminister har betragtet det som en Afskedigelsesgrund for Sundhedsstyrelsens Formand, at han ikke gjorde tilstrækkelig Rede for, at en Læge havde været Alkoholist, og vi se, at den højtærede Justitsminister har holdt en Læge tilbage fra den lille Ø Anholt, hvor der næsten aldrig forekommer et Sygdomstilfælde, fordi han var Morfinist. Det vilde da saa være rimeligt, om Sundhedsstyrelsen, efter at den, om man saa maa sige med et populært Udtryk, havde faaet saadanne Lussinger af den højtærede Justitsminister, fremtidig sagde: Vi maa selvfølgelig passe paa her, naar vi vide, hvorledes Justitsministeren stiller sig. Det var den naturligste Ting af Verden, om Sundhedsstyrelsen belært af egen sørgelig Erfaring optraadte saa skarpt som muligt, da ellers alle dens Medlemmer kunde risikere at blive afskedigede, thi det var jo det næste Skridt, hvis Sundhedsstyrelsen ikke optraadte skarpt. Det vilde være naturligt, om Justitsministeren da vilde sige: Hvorfor have de herrer ikke skredet ind mod disse Morfinister? Jeg vil ikke have en eneste af de herrer til at sidde i Sundhedsstyrelsen mere.

Den fremkomne Klage gik ud paa, at Stadslæge Hoff i vigtige Embeder havde ansat Læger, der tidligere havde været Morfinister. Nu er det min oprigtige Mening — og den Mening havde jeg næret længe, inden jeg kom ind i Sundhedsstyrelsen —, fordi jeg tilfældig i mit Liv havde truffet nogle Kolleger, der desværre vare Morfinister, at det at ansætte en tidligere Morfinist som Embedslæge er fuldstændig forkasteligt fra ethvert som helst Synspunkt. Ingen Læge i Danmark vilde staa op og forsvare, at man i vigtige Embedsstillinger anbringer Læger, der umiddelbart i Forvejen have været stærkt hengivne til Misbrug af Morfin. Det er det, Stadslæge Hoff har gjort. Han har i vigtige Embeder anbragt Folk, der umiddelbart i Forvejen have været meget hengivne til Misbrug af Morfin. Angaaende de vedkommende Lægers Forhold skal jeg ikke følge den højtærede Justitsministers Eksempel, da han her i Tinget oplæste Læge Langhoffs Forhold og søgte at dokumentere, hvor forfærdelig Langhoff havde været. Jeg fandt det den Gang utrolig ubarm-